

2019 m. birželio 24 d. Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 6 de Ceuta (Ispanija) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje JF ir KG/Bankia S.A.

(Byla C-482/19)

(2019/C 328/18)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 6 de Ceuta

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: JF ir KG

Atsakovė: Bankia S.A.

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ⁽¹⁾, ypač jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, siekiant užtikrinti vartotojų ir naudotojų apsaugą ir laikytis ją įtvirtinančios Sąjungos jurisprudencijos, Sąjungos teisę atitinka tai, kad *Tribunal Supremo* savo 2019 m. sausio 23 d. sprendimuose Nr. 44–49 kaip vienareikšmių kriterijų nustato, jog su vartotojais sudaromose hipoteka užtikrintos paskolos sutartyse nesąžininga yra tokia sąlyga, dėl kurios nebuvo derėtasi ir kurioje nustatyta, kad visas hipotekos paskolos sandorio sudarymo išlaidas turi padengti skolininkas, paskirstant įvairias pagal minėtą nesąžiningą ir negaliojančią pripažintą sąlygą numatytas sumas skolinančiajam bankui ir besiskolinančiajam vartotojui, kad būtų apribotas nepagrįstai išmokėtų sumų grąžinimas taikant nacionalinės teisės aktus?

Ar pagal 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvą 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais, ypač jos 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį, siekiant užtikrinti vartotojų bei naudotojų apsaugą ir laikytis ją įtvirtinančios Sąjungos jurisprudencijos, Sąjungos teisę atitinka tai, kad *Tribunal Supremo* integruotai aiškina dėl nesąžiningumo negaliojančią sąlygą, kai jos panaikinimas ir šio panaikinimo padariniai nedaro poveikio hipoteka užtikrintos paskolos sutarties tolesniam vykdymui?

2. Taip pat ar, atsižvelgiant į *Ley de Enjuiciamiento Civil* (LEC) 394 straipsnį, kuriame nustatytas objektyvus bylinėjimosi išlaidų priteisimo kriterijus, tuo atveju, kai galima pripažinti, kad panaikinus nesąžiningą sąlygą dėl išlaidų, tai lemia pirmiau minėtą išlaidų paskirstymą, ar tai reiškia Europos Sąjungos teisėje įtvirtintų veiksmingumo ir neprivalomumo principų pažeidimą, jeigu sprendime nurodoma, kad reikalavimai patenkinami iš dalies, ir ar galima aiškinti, kad tai sukelia atvirkštinį atgrasantį poveikį, dėl kurio neužtikrinama vartotojų ir naudotojų teisėtų interesų apsauga?

⁽¹⁾ O L L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.